

wandten bestimmt (अन्न) M. 3, 264. KULL.: ज्ञातीन्प्रेति गच्छतीति ज्ञा-
तिप्रायम्. — 4) Altersstufe H. 365. H. an. — 5) enklitisch nach einem
Verbum finitum gaṇa गोत्रादि zu P. 8, 1, 27. 57. — Vgl. प्रायेण, प्रायशम्,
प्रायस्, एवंप्राय (auch Sāv. 5, 35, wo so zu schreiben ist), ज्ञातप्राया, नउ-
प्राय, सप्राय und ज्ञाप.

प्रायगत (प्राय + गत) adj. dem Tode nahe MBh. 1, 199. 6, 1593. 7,
9154. 9156. 10, 197.

प्रायचित्त und प्रायचित्ति neben प्रायश्चित्त und प्रायश्चित्ति P. 6, 1,
157, Sch.

प्रायेण (von 3. इ mit प्र) 1) adj. gehend VS. 22, 7. — 2) n. a) Eingang,
Antritt, Anfang: तस्य यथैव प्रायेण तथोदयनम् Ait. Br. 3, 43. मत्प्रा-
1, 7. Çat. Br. 1, 3, 5, 6. 9, 5, 4, 43. 7, 1, 2, 25. अग्निहोत्रप्रायेणा यज्ञाः TBr.
2, 1, 5, 1. यो यज्ञस्य प्रायेण प्रतिष्ठामुदयनं वेदे TS. 1, 6, 44, 1. °तस्म पाँ३५.
Br. 13, 12, 1. MAHAR. UP. in Ind. St. 2, 96, N. 4. — b) Lebensgang,
Lebenslauf: धातृणां प्रायेण धाता यो ऽनुतिष्ठति धर्मवित् Bhāg. P. 6, 5,
34. प्रायेणात्ते am Ende des Lebens MBh. 7, 2118. fg. — c) der Ausgang
aus dem Leben, Tod: प्रायेणात्तम् bis zum Tode Praçnop. 5, 1. पुत्रे रास्यं
समास्य कुर्वति प्रायेण रणे er suche den Tod in der Schlacht M. 9,
328. — d) eine aus Milch gewonnene Speise: वाराहमेतेन तु यो मम
कुर्वति प्रायेणम् Vāraha-P. in Verz. d. Oxf. H. 60, u, 18. fg. पायसाङ्क-
तं किञ्चित्प्रायेणं तत्प्रकीर्तितम् Vratārāga ebend. in der Note.

प्रायेणीय (von प्रायेण) 1) adj. den Eingang bildend, zum Anfang
gehörig: अक्षर Ait. Br. 5, 4. TS. 7, 2, 9, 1. अतिरात्र Çat. Br. 9, 4, 4, 15.
12, 1, 8, 8. आदित्यं च हं प्रायेणीयं निर्वपति 3, 2, 3, 7. क्विप् 4, 1, 3, 6. प्रा-
येणीयेष्टि ऀ३५. Ça. 4, 3. — 2) m. a) nämlich याग, कर्मविशेष (Sā.) Ein-
gangsspende eines Soma-Opfers Ait. Br. 1, 7. 3, 40. 45. TBr. 1, 5, 9,
3. ऀ३५. Ça. 8, 13. Çat. Br. 3, 2, 3, 6. Hierher oder zum neutr. Bhāg. P.
3, 13, 36. — b) nämlich अतिरात्र Eingangstag eines vieltätigen Soma-
Opfers Kāty. Çr. 10, 1, 18. 12, 6, 26. 24, 1, 17. Çāñkh. Çr. 11, 1, 5. 12, 6,
1. — 3) f. nämlich इष्टि Çat. Br. 11, 3, 3, 2. Kāty. Çr. 4, 5, 10. 10, 9, 10.
ऀ३५. Çr. 6, 13. Çāñkh. Çr. 8, 12, 1. Lāṭy. 5, 5, 7. — 4) n. a) कर्मन्, क्वि-
प् so v. a. 2, a. Nib. 13, 7. Çat. Br. 4, 5, 1, 2. 7, 2, 3, 1. 12, 1, 2, 1, 3, 2. TS.
6, 1, 5, 3. दीक्षांते प्रायेणीयम् Kāty. Çr. 7, 5, 13. — b) nämlich अक्षर
Çāñkh. Çr. 10, 1, 12. Lāṭy. 10, 5, 1, 2.

प्रायत्य (von प्रयत) n. Reinheit: अप्रायत्यादात्मनस्ते Bhāg. P. 3, 14, 37.

प्रायदर्शन (प्राय + दर्) n. eine ganz gewöhnliche —, häufige Erschei-
nung: निमित्तकारणहेतुषु सर्वासां (sc. विभक्तीनां) प्रायदर्शनम् P. 2, 3, 23,
Vārtt.

प्रायभव (प्राय + भव) adj. meist —, gewöhnlich sich irgendwo befin-
dend P. 4, 3, 39.

प्रायविधायिन् (प्राय + वि) adj. der entschlossen ist Hungers zu ster-
ben Rāga-Tar. 6, 344.

प्रायशम् (von प्राय) adv. zum größten Theil, meistentheils, beinahe
durchweg, meist, gewöhnlich: यत्र ते पृथिवीपालाः प्रायशो निधनं गताः
MBh. 1. 539. 6, 4184. 7, 1327. यद्याचरति धर्मं स प्रायशो ऽधर्ममल्पशः M.
12, 20. fg. Kap. 3, 7. Bhāṣhāp. 124. Suçr. 1, 23, 20. 2, 430, 6. Megh. 10.
Rt. 2, 29. Sūryas. 7, 23. Spr. 2237. Varāh. Brh. S. 53, 120. Madhus. in
Ind. St. 1, 19, 20. — Hier und da fälschlich प्रायसम् geschrieben.

1. प्रायश्चित्त (प्रायस् + चित्) n. P. 6, 1, 157, Sch. Gutmachung, Genug-
thuung, Ersatz, Sühnung, Busse Çat. Br. 12, 4, 2, 6. Çāñkh. Br. 5, 9.
°ताकृति 6, 12. Shadv. Br. 1, 6. ऀ३५. Çr. 1, 1. °तेष्टि 3, 13. 6, 8. 8, 12.
Grh. 1, 10. Kāty. Çr. 1, 2, 19. 8, 11. 4, 3, 15. 7, 5, 10. 25, 1, 10. विध्यपराधे
प्रायश्चित्तम् Çāñkh. Çr. 3, 19, 1. Gobh. 1, 9, 16. 2, 5, 2. M. 1, 116. 2, 221. 9,
236. 240. 10, 131. 11, 45. fgg. 53. 129. 186. 192. Jāñ. 1, 315. 3, 220. Arā.
5, 7. R. 1, 8, 14. 18, 23, 61, 8. 6, 82, 121. Çāñp. 74. Suçr. 1, 10, 8. 21, 18.
Spr. 2500. 2623. Ragh. 12, 19. Rāga-Tar. 5, 255. Bhāg. P. in VP. 42.
N. 24. Prab. 18, 9. masc. MBh. 5. 1086. प्रायो नाम तपः प्राक्तं चित्तं नि-
श्चय उच्यते । तयो निश्चयसंयुक्तं प्रायश्चित्तमिति स्मृतम् ॥ Añgiras im
ÇKDr. प्रायश्चित्ततत्त्व (Gild. Bibl. 470), °मुक्तावली (Hall 176), °प्रदीप
(Hall 192), प्रायश्चित्तोद्योत (Hall 173), °प्रयोग (Verz. d. B. H. No. 1132.
1136. fgg.), °मयूख (ebend. No. 1147), °विधि (ebend. No. 1149. fgg.),
°विवेक (ebend. No. 1148), °विवेकोदय (ebend. No. 1403) Titel von
Schriften.

2. प्रायश्चित्त (vom vorherg.) adj. in der Sühnung inbegriffen, zur Süh-
nung gehörig: एतानि सर्वाणीन्द्रदेवत्यान्यहुतानि प्रायश्चित्तानि Shadv.
Br. 8, 3.

प्रायश्चित्ति f. 1) = 1. प्रायश्चित्त P. 6, 1, 157, Sch. AV. 14, 1, 30. VS. 39,
12. Ait. Br. 3, 11. 46. 5, 27. 7, 2. fgg. TS. 2, 1, 4, 1. 3, 1, 2. 5, 1, 9, 3. 3.
12, 1. Çat. Br. 1, 1, 4, 9. 4, 5, 3, 1. 11, 5, 3, 8. अग्नि°, अक्षर° 6, 6, 4, 11.
Kāty. Çr. 16, 7, 7. विध्यपराधे प्रायश्चित्तिः ऀ३५. Çr. 3, 10. तस्मै देवाः प्रा-
यश्चित्तमैच्छन् TS. 2, 1, 2, 4. — 2) concret sühnend: Agni Gobh. 2, 5, 3.
Çāñkh. Grh. 1, 18. Pār. Grh. 1, 11.

प्रायश्चित्तिक (von 1. प्रायश्चित्त oder °श्चित्ति) adj. (f. ई) sühnend (?) ऀ३५.
Çr. 2, 15. sühnbar (Sünden) Wassiljew 83.

प्रायश्चित्तिन् (von 1. प्रायश्चित्त) adj. der sich einer Sühne unterzieht, —
zu unterziehen hat MBh. 13, 2416. 4997.

प्रायश्चित्तमत्त (von प्रायश्चित्ति) adj. Sühnung habend पाँ३५. Br.
16, 8, 2.

प्रायश्चित्तीय (von 1. प्रायश्चित्त), °यते sich einer Sühne unterziehen müs-
sen: अकुर्वन्विक्रितं कर्म निन्दितं च समाचरन् । प्रसक्तश्चेन्द्रियार्थेषु प्राय-
श्चित्तीयते नरः ॥ M. 11, 44. MBh. 12, 1208. 13, 2507.

प्रायश्चित्तीय (wie eben) adj. Sühne betreffend: सर्व (हेम) Kauç. 5.

प्रायश्चित्तीयता (vom vorherg.) f. der Zustand dessen, der sich einer
Sühne unterziehen muss: °ता प्राप्य (द्विजः) M. 11, 47.

प्रायश्चित्तशुश्रूष (1. प्र° + शुश्रू - शे°) Titel eines Compendiums über
Sühnungen von Kāçīnatha (lithogr. Bombay, Çaka 1785).

प्रायस् (von 3. इ mit प्र) adv. gaṇa स्वरादि zu P. 1, 1, 37. 1) zum
größten Theil, meistentheils, meist, gewöhnlich AK. 3, 5, 17. H. 1529.
(बलम्) प्राय आसीत्पराश्रुखम् MBh. 8, 1236. Kathās. 6, 123. भूमाङ्गल-
मिदं वैश्यः प्रायश्चक्रे समं विभुः Bhāg. P. 4, 18, 29. RV. Pār. 16, 5, 30.
Lāṭy. 4, 11, 8. MBh. 3, 15113. Suçr. 1, 167, 3. 176, 10. 2, 399, 19. 510, 12.
Megh. 72. 91. Çāñ. 138. 183, v. 1. Spr. 283. 479. 738. 802. 886. 1233.
1906 — 1909. 3185. Varāh. Brh. S. 11, 45. 23, 5. पाँ३५. V. 19. Vid. 112.
Kathās. 30, 73. Prab. 8, 4. Dṛṣṭāntaḥ. 77 bei Harb. 224. Ver. in LA.
36, 3. Dhūrtas. 83, 4. प्रायेदेवता die am meisten vorkommende Gottheit
Nib. 7, 4. — 2) aller Wahrscheinlichkeit nach: तव प्राप्त प्रसादादि